

2. Шубалий О.М. Трансформація економіки польсько-українського прикордоння в контексті повоєнного відновлення України. *Відновлення України у повосній часи: виклики, стратегічні пріоритети, ресурсне забезпечення, потенціал майбутнього розвитку*: Міжнародна науково-практична конференція, присвячена 10-річчю переміщення Донецького національного університету імені Василя Стуса до м. Вінниці (10-11 жовтня 2024). Вінниця : ДонНУ імені Василя Стуса, 2024. С. 178-180. URL: <https://jrupp.donnu.edu.ua/issue/view/547>

3. Косінський П.М. Напрями «зеленої» трансформації економіки польсько-українського прикордоння. *Актуальні проблеми управління соціально-економічними системами*: матеріали X Міжнар. наук.-практ. конф., Частина 1. Луцьк, 6 груд. 2024 р., Луцьк: Надстир'я, 2024. С. 26-28.

СУЧАСНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ НА ПІДПРИЄМСТВАХ

Божко С.А., здобувач вищої освіти,
Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків, Україна
Угрімова І.В., кандидат економічних наук, доцент,
Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків, Україна
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-4641-1051>

В умовах сучасної економіки, яка характеризується нестабільністю, швидкими технологічними змінами та глобальними викликами, тема кризи та стійкості підприємств набуває особливої актуальності для України. Після тривалого періоду політичних і економічних трансформацій, а також у зв'язку з геополітичними подіями, включно з війною в країні та економічними санкціями, багато українських підприємств зіткнулися з серйозними кризовими ситуаціями.

Вивчення механізмів стійкості підприємств стає критично важливим для забезпечення їх довгострокового розвитку та стабільності економіки в цілому. [1]

Тема є особливо важливою з огляду на наступні фактори:

1. Економічна нестабільність: Через збройний конфлікт та наслідки пандемії COVID-19 українська економіка переживає значні шоки. Підприємства повинні мати стратегії для виживання та відновлення у нестабільних умовах.

2. Інтеграція в європейський ринок: Україна поступово інтегрується в економіку Європейського Союзу, що вимагає підвищення

конкурентоспроможності підприємств та їх стійкості до конкуренції на глобальному рівні.

3. Глобалізація: Українські підприємства стають частиною глобальних виробничих ланцюгів, що ставить їх перед необхідністю швидко реагувати на світові економічні кризи та адаптуватися до зовнішніх викликів.

Дослідження стійкості підприємств у кризових умовах має важливе прикладне значення для різних галузей виробництва та науки. Практичні результати такого дослідження сприятимуть розвитку ефективних стратегій управління ризиками та розробці нових моделей бізнесу, здатних до виживання в умовах кризи.

У сучасних умовах це стає критично важливим для багатьох сфер, а особливо:

1. Промисловість: вивчення механізмів стійкості підприємств дозволить оптимізувати виробничі процеси, знизити витрати та забезпечувати стабільне функціонування навіть у складних економічних умовах.

2. Агропромисловий сектор: сільське господарство є однією з ключових галузей нашої країни. Дослідження стійкості агропідприємств допоможе зберегти стабільні поставки продукції на внутрішній та зовнішні ринки.

3. Малі та середні підприємства: вони становлять основу української економіки. Розробка стратегій стійкості та адаптації для цього бізнесу сприятиме зростанню та розвитку.

4. Інновації та інноваційний розвиток: дослідження криз і стійкості підприємств сприятиме розвитку інноваційних підходів до управління, зокрема в галузях високих технологій, це забезпечить конкурентоспроможність українських підприємств на світовому ринку.

5. Енергетична галузь: в умовах енергетичних криз та залежності від імпортованих енергоресурсів, стійкість підприємств в енергетичному секторі набуває особливого значення. Вивчення кризових сценаріїв та адаптаційних стратегій допоможе забезпечити стабільне постачання енергії та розвиток альтернативних джерел енергії, що критично важливо для України.

Дослідження кризи і стійкості підприємств матиме як теоретичну, так і прикладну цінність. З теоретичної точки зору, воно розширить розуміння закономірностей розвитку підприємств у кризових умовах, допоможе уточнити класифікацію криз та формулювати нові підходи до стійкості підприємств. Це може стати основою для подальших наукових розробок у сфері менеджменту,

економіки та управління ризиками. З прикладної точки зору, дослідження сприятиме створенню нових управлінських інструментів, які допоможуть підприємствам протистояти кризам, швидко адаптуватися до змін та забезпечувати стабільний розвиток. Для України це особливо важливо, оскільки допоможе зміцнити економічну безпеку держави, зберегти ключові виробничі потужності та підвищити загальну стійкість національної економіки [5, с. 312].

Економічна стійкість українських підприємств є важливим чинником для стійкого зростання національної економіки, залучення іноземних інвестицій і реалізації стратегічних завдань щодо інтеграції у світову економіку. Також зміцнення стійкості підприємств допоможе зменшити залежність української економіки від зовнішніх факторів, підвищить її самодостатність і сприятиме відновленню в посткризовий період. Створення умов для стійкого функціонування бізнесу також позитивно вплине на добробут населення, сприяючи економічному розвитку регіонів та забезпечуючи соціальну стабільність [4, с. 404].

Тема кризи і стійкості підприємств є надзвичайно актуальною для сучасної України в умовах глобальних економічних і політичних викликів. Вивчення механізмів криз та розробка стратегій стійкості допоможе не лише підвищити ефективність роботи окремих підприємств, але й зміцнити національну економіку в цілому.

І хоча криза є невід'ємною частиною життєвого циклу будь-якого підприємства, але в умовах правильної підготовки та управління, різні підприємства можуть зберігати стійкість і навіть виходити з кризових ситуацій сильнішими. Ключовим аспектом є вміння швидко адаптуватися до змін, ефективно використовувати ресурси та розвивати інновації

Література:

1. Гесць В.М. «Економічна стабільність і кризи: аспекти управління підприємствами в умовах нестабільності». Харків : Фоліо, 2016. 520 с.
2. Бажанова Ю.М. «Кризи в економіці: теорія і практика». Київ : Наукова думка, 2017. 280 с.
3. Коваленко О.В. «Кризовий менеджмент: основи теорії та практики». Львів : ЛНУ ім. І. Франка, 2015. 348 с.
4. Лалукін Т.І. «Стойкість підприємств в умовах глобалізації». Київ : Академія, 2018. 404 с.
5. Піщук В.В. «Проблеми стійкості підприємств в умовах ринкової економіки». Одеса : ОНУ, 2019. 312 с.